

rer imidlertid et personaleforbrug på mindre end én akademisk medarbejder pr. amtsråd, når regionplanlægningen betragtes over en årrække.

Spørgsmål 12 a:

Kan ministeren uddybe svaret på spørgsmål 12, så der også gives oplysninger om omfanget af det nødvendige ikke-akademisk uddannede personale i landsplanorganet?

Svar:

Efter administrationsdepartementets erfaringer svarer antallet af ikke-akademisk uddannede medarbejdere i centraladministrationen normalt til antallet af akademisk uddannede.

For det administrative landsplanorgans vedkommende tør det formentlig antages, at behovet for ikke-akademisk personale vil være noget mindre.

Lønudgifterne for disse medarbejdere er indregnet i det beløb på 5 à 6 mill. kr., der omtales i bemærkningerne til lovforslaget (side 17, sp. 2.)

Spørgsmål 13:

Efter hvilke retningslinier vil amtsrådene forestå den i § 12, stk. 3, omhandlede oplysningsvirksomhed, og hvorledes vil man sikre sig, at denne bestemmelse kan føres ud i livet?

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er bestemmelserne i § 12, stk. 3, om oplysningsvirksomhed affattet som principbestemmelser uden konkrete anvisninger. Dette skyldes et ønske om at gøre det muligt for de enkelte amtsråd at gribe oplysningsvirksomheden forskelligt an.

En vurdering af de forskellige former for at inddrage offentligheden i planlægningen, som har været bragt i anvendelse både her i landet og i andre lande, kan endnu ikke foretages. De indvundne erfaringer undersøges for tiden som led i et af Statens Byggeforskningsinstitut (byplanafdelingen) iværksat forskningsarbejde.

Medens amtsrådene ikke hidtil har haft anledning til at udføre oplysningsvirksomhed af en art som omhandlet i lovforslagets

§ 12, stk. 3, er det ved at blive almindeligt, at primærkommunerne under udarbejdelsen af navnlig dispositionsplaner inddrager borgerne i planlægningen ved afholdelse af borgermøder, kurser, seminarer, udsendelse af spørgeskemaer m. v.

Egnsplanrådet (for hovedstadsområdet) iværksatte i forbindelse med udsendelse af regionplanskitterne i slutningen af 1971 ikke alene en formel høring af myndigheder og interesseorganisationer, men enhver interesseret blev opfordret til at fremsætte kommentarer til de offentliggjorte rapporter og skitser. Endvidere foregik der i overensstemmelse med Egnsplanrådets opfordring en ret omfattende almen debat i dagspressen, i fagblade og ved møder, og Egnsplanrådet etablerede en vandreudstilling, som vistest forskellige steder i regionen. Der henvises nærmere til vedlagte bilag „Regionplanlægning 1970-85*“. Offentlighed omkring regionplanrapporterne, som er udarbejdet af Egnsplanrådets planlægningsafdeling. Der er heri redegjort for de indvundne erfaringer.

Offentligheden omkring Egnsplanrådets regionplanarbejde har vist, at en oplysningsvirksomhed som den i lovforslagets § 12, stk. 3, omhandlede lader sig gennemføre. Oplysningsvirksomheden bør finde sted under et samarbejde mellem amtsrådet og kommunalbestyrelserne. Det må herved erindres, at i modsætning til det hidtil udførte regionplanarbejde i hovedstadsområdet vil — ifølge bestemmelserne i lovforslaget — kommunalbestyrelserne deltage i planlægningsproceduren fra starten.

Hvis det skulle vise sig nødvendigt, vil der i medfør af lovforslagets § 9, stk. 2, administrativt kunne gives mere detaljerede forskrifter for den i § 12, stk. 3, omhandlede oplysningsvirksomhed.

Spørgsmål 14:

Ad § 14, stk. 1. Kan ministeren redegøre for ansvars- og kompetencefordelingen?

Spørgsmål 15:

Hvis f. eks. kulturministeren har truffet afgørelse om, at et areal skal udlægges til fritidsformål, kan boligministeren så omgøre denne afgørelse?

*) Ikke optrykt her.